

OPPROP OM 8. MARS

Til alle medlemmer av Kvinnefronten

Dette oppropet du nå holder i handa, er ment å være en hjelp til deg i 8. mars-forberedelsene. Kvinnefronten har medlemmer over hele landet. De fleste jobber i grupper, men mange er enkeltmedlemmer, og bor kanskje langt fra andre medlemmer i fronten. Mange medlemmer er nye dette året. Landsarbeidsutvalget i fronten vil på denne måten nå alle medlemmene våre.

Hvorfor betyr 8.mars så mye?

8. mars er viktig for alle som mener at kvinner undertrykkes på tusenvis av forskjellige måter i dette samfunnet. 8. mars er viktig for alle som opplever denne undertrykkinga. I løpet av de siste fem åra har fler og fler kvinner demonstrert for sine krav 8. mars. Men dagen er noe mer enn bare en måte å oppsummere de krav og kamper som har vært reist i det året som har gått. I forberedelsene og jobbinga fram mot 8. mars, vil mange nye kvinner bli med i de politiske diskusjonene, kanskje for første gang. For veldig mange av ~~Kvinnefrontens medlemmer~~ har 8. mars-toget vært det første demonstrasjonstoget vi noen gang gikk i. Det har vært den første gangen vi gikk sammen med andre og demonstrerte at vi ikke vil finne oss i å bli undertrykt. Det å delta i en slik demonstrasjon, kan være et stort skritt å ta for mange kvinner. Et skritt på vegen mot frigjøring, og et slag mot den myten som sier at kvinner ikke forstår politikk, at vi er mindreverdige og dumme, og ikke har noe med å reise krav.

8.mars-togene skal vise kravene som har vært reist i kvinnekampen, men vi skal også utvikle kravene videre i løpet av 8. mars-forberedelsene. Når tusener av kvinner over hele landet kommer med sine erfaringer, diskuterer sin situasjon

Kvinner opplever undertrykkinga over alt

Vi må bli mange i kampen mot undertrykkinga. Vi møter den på alle områder.
Televerket nedlegger lokalstasjoner i gigan-

Det er fem år siden Kvinnefronten for første gang tok initiativ til 8.mars-tog. I fjor var det demonstrasjoner og møter på mer enn 80 steder i landet. Vi har alltid brukt mye tid og krefter på forberedelsene til 8. mars. Landsarbeidsutvalget vil med dette oppropet prøve å gi alle medlemmene våre en hjelp til å kunne sette i gang, støtte opp om eller drive videre jobbinga med 8. mars.

og sine krav, går ut og snakker med nye kvinner igjen, og får del i deres erfaringer, da kan 8. mars-arbeidet bringe oss mange skritt framover. Titusenvis av kvinner har f.eks. vært opptatt av daghjemskampen i høst. Gjennom 8. mars-arbeidet må vi oppsummere erfaringene vi har vunnet hittil, se hvor vi står i kampen, utvikle kravene i forhold til den situasjonen vi står oppe i nå.

Samtidig vil ganske sikkert nye krav bli reist gjennom 8. mars-arbeidet. Dette har vi sett før: kvinner på en arbeidsplass, jenter på en skole, o.s.v., diskuterer kanskje for første gang hva de synes er viktigst for dem å reise 8. mars. Nye jenter- som kanskje ikke har vært med i noen form for kvinnearbeid før, er med og utvikler krav og blir beredt til å kjempe for disse kravene også etter 8. mars.

Jo flere som blir med i dette arbeidet, og som blir med i toget 8. mars, jo flere vil også være i stand til og forberedt på å kjempe for disse kravene videre. En stor og brei 8. mars-demonstrasjon, betyr større bredde og styrke i kampen videre mot kvinneundertrykkinga. Derfor betyr 8. mars så mye for kvinnene i Norge ~~og for Kvinnefronten som har satt seg som oppgave å organisere kvinnene mot denne undertrykkinga.~~

tisk målestokk. De fleste som jobber der er jo kvinnfolk, de kan bli "forsørga" på andre måter.
Vi skulle tie stille da bombene regna over.

Vietnam, kvinner skal ikke mene noe om imperia-
lisme og supermaktpolitikk.

Staten kan i lovs form frita helsepersonell
for å behandle abortsøkende kvinner.

Unge jenter behøver ikke yrkesutdanning. De
skal bli hustruer og mødre. De skal tro at
livet er slik Romantikk og Det Sanne forteller,
og at de bør se ut som midtsidepikene i Nye
Alle Menn.

Avisene boltrer seg i krydrede historier om
ungjenteprostitusjon, om detaljer i voldtekts-
saker, for å øke opplagstallene.

Mødre tvinges til å gå på sosialkontorene og

Kvinnene reiser kampen mot undertrykkinga

De siste åra har kvinnes kamp mot under-
trykkinga vokst til en brei bevegelse. Tusener
av kvinner har deltatt i kampen mot prisstign-
ninga på daghjemmene, mange organisert i dag-
hjemssaksjoner, andre med underskrifter og ut-
talelser.

Personalet på daghjemmene i Oslo gikk i
streik i høst for skikkelige arbeidsvilkår.

Teleaksjonen er organisert mot rasjonaliser-
inga i Televerket.

Kvinner over hele landet deltar i kampen for
sjølbestemt abort. Jentene på gymnasene aksjo-
nerer i denne måneden for dette kravet.

De siste åra har vi sett hvordan kvinner i
lavtlønnsyrker reiser kampen for ei lønn å leve
av. Kvinnene ved Våler skurlag fikk kraftig
støtte fra kvinner over hele landet, da de nek-
tet å la seg sparke fra jobben.

Krav om utvida svangerskapspermisjon med
full lønn, blir nå reist av kvinnene ved tariff-
oppgjørene.

Kvinner har demonstrert mot pornospekulanter
og aksjonert mot missekåringer.

Enhver undertrykking blir møtt med motstand.
I den tredje verden ser vi hvordan folket orga-
niserer seg til kamp mot imperialistiske inn-

8.mars-komiteenes grunnlag:

8.mars-komiteer organiseres nå rundt omkring
i landet vårt på følgende grunnlag:

- Kamp mot all kvinneundertrykking
- Gratis daghjem til alle barn
- Sjølbestemt abort nå
- Kamp mot bruk av kvinner som salgsvare
- Kvinner krever rett til arbeid
- 6 mnd. svangerskapspermisjon med full lønn
- Solidaritet med frigjøringsbevegelsene
- Kamp mot all imperialisme
- Full støtte til det chilenske folkets
kamp mot fascismen
- Forby Norsk Front

Dette er paroler som går rett på grunnlaget
for kvinneundertrykkinga, som reiser de aller

tigge om daghjems plass for unga sine.

Når unger mobber i en drabantby hvor det ikke
er et eneste sosialt tilbud til dem, da er det
mødrene som ikke holder mål.

Kvinner trenger ingen lønn å leve av - vi
kan skaffe oss en forsørger.

Vi møter undertrykkinga på alle områder i
samfunnet. Vi er annenrangs mennesker. Vi er
reservearmeen som kapitalistene kan bruke til
arbeidskraft når og hvor det trengs, og som
pent skal vandre tilbake til hjemmet når vi
ikke trengs mer. Samtidig fortelles vi at slik
skal det være, dette skal vi finne oss i.

trengere og utbyttere. Folket i Sørøst-Asia
slåss i årtier mot fremmede makters soldater og
militærmaskineri, til de til sist kunne drive
den siste soldat ut av landet. Kampene mot
fascismen vokser i Chile, i Spania, i Azania.

Folket i Norge har vist sin solidaritet
med de undertrykte kamp i andre land. I Oslo
samla 21.august-oppropet mot Sovjets hærtaking
av Tsjekkoslovakia nesten like mange under-
skrifter som daghjemssaksjonens lister mot pris-
stigning i høst.

Tusener demonstrerte mot fascismen i Chile
over hele landet den 11. september. Drapet på
motstandere av fascist-regimet i Spania i fjor,
ble møtt med både spontane og organiserte pro-
testaksjoner over alt. Folket i Norge har
stolte tradisjoner i kampen mot okkupasjon og
fascisme. Vi kjenner betydninga av et lands
sjølråderett - EEC-kampen viste det sist.

Fagforening etter fagforening har fatta ved-
tak mot Norsk Front. Spirene til en ny fascis-
tisk organisasjon i Norge er blitt møtt med så
sterk avsky og motstand at regjeringa foreløpig
har måttet legge registreringa av Norsk Front
på is.

Slik mener vi situasjonen ser ut, foran
8. mars 1977.

viktigste kravene i forbindelse med de kampene
vi står oppe i, og som viser vår solidaritet
med andre folks kamp for frigjøring. Dette er
de viktigste kravene til et parolegrunnlag på
den internasjonale kvinnedagen. Det er et
grunnlag som sier at all den viktigste formen
for undertrykking møter vi kvinner ute i sam-
funnet, ikke hos den enkelte mann eller inna-
for hjemmets fire vegger. Helt sentralt står
kravet om kvinners rett til arbeid i forhold
til frigjøringa vår frå undertrykking. Så
lenge vi er regna som mindreverdige mennesker,
med hovedansvar for husstell og barnepass og
uten rett til å delta i arbeidslivet, er fri-
gjøring av kvinnene umulig.

Dette er et grunnlag som sier at vi ser imperialismen og fascismen som vår og alle folks fiender - og at det vil vi ha lov til å si fra om!

Grunnlaget gir som helhet uttrykk for en politikk for kvinnekampen som vi veit samler brei støtte og oppslutning, samtidig som hver parole kan mobilisere mange.

Ettersom vi veit at det store flertall støtter de fleste av disse parolene, gjelder det å nå ut til så mange som mulig og oppfordre dem til å delta 8. mars: til kvinner som har deltatt i eller støttet daghjems kampen og

Hvordan organisere arbeidet fram mot 8.mars?

Vi har oppfordret kvinnefrontere over hele landet til å ta initiativ til at det dannes 8. mars-komiteer på dette grunnlaget, på deres sted. Mange av alle dem som støtter dette grunnlaget er også villige til å gå i spissen for markeringa av 8. mars. I de 8.mars-komiteene som blir danna rundt i landet nå, sitter nettopp kvinner som har erfaring fra ulike kamper mot kvinneundertrykkinga, og som er enige i det synet på kvinneundertrykking og kvinnekamp som dette grunnlaget står for.

Det er slett ikke bare kvinnefrontere som skjønner seg på kvinnepolitikk. 8.mars-komi-

Hva skal 8.mars-gruppene gjøre?

Alle 8. mars-grupper bør slutte seg til hele 8.mars-grunnlaget og diskutere alle parolene.

Alle som støtter og vil delta i toget kan sjølsagt bli med i gruppene, sjøl om de først og fremst er enige i en eller noen av parolene. De bør være med i diskusjonene og oppfordres til å delta i mobiliseringa til toget.

Gruppene bør ha to viktige oppgaver, i tillegg til å diskutere 8.mars-grunnlaget.

* De bør ha som mål å diskutere de viktigste lokale kravene på stedet, og sørge for at disse kommer med i 8. mars-toget.

Lokale krav betyr de kravene som betyr mye og som folk er opptatt av nettopp på det stedet. Det kan være alt fra krav om et bestemt daghjem, til kampen mot imperialismen eller pornospekulasjonen.

Dersom disse kravene nettopp skal dreie seg om det folk på stedet er opptatt av, betyr det at det ikke er nok at noen få sitter og fabrikerer krav vi tror folk er opptatt av, men at vi må diskutere med kvinnene rundt oss. I fjor tok kvinnefrontere på en del arbeidsplasser f.eks. nettopp initiativ slik. Det førte flere steder til store diskusjoner på arbeidsplassene. Kvinner langt utafor fronten deltok i diskusjonene, kom med sine meninger og erfaringer. Sjøl om ikke alle deltok i toget til

abortkampen, til jentene på ungdomsskolene og gymnasene og yrkesskolene, til kvinnearbeidsplassene, til alle dem som er for forbud av Norsk Front, til de tusener som har deltatt i eller støttet demonstrasjoner mot imperialismen og fascisme, og det anti-imperialistiske arbeid som har vært drevet.

På alle de områdene parolegrunnlaget tar opp, har det vært reist kamper de siste åra. Ikke minst må vi mobilisere dem som faktisk har vært engasjert i disse kampen, også til å være med i arbeidet fram mot 8. mars.

teene skal nettopp representere hvor brei oppslutning det er bak et slikt syn på kvinneundertrykkinga og kvinnekampen. Komiteen bør arbeide for tilslutning til togene fra flest mulig - både enkeltpersoner og organisasjoner.

Men en slik komite skal ikke jobbe aleine fram mot 8. mars. Som vi skreiv tidligere betyr det mye både for 8. mars og for kvinnekampen videre, at kvinnene som støtter toget også blir med i forberedelsene til 8. mars. Derfor oppfordrer vi til at det blir dannet 8. mars-grupper - lokalt, på arbeidsplasser, bomiljø og skoler.

slutt, betydde det at mange nye krav ble reist, og at kravene var et uttrykk for det folka på stedet mente og støttet opp om. Neste skritt er at alle slutter opp bak sine egne krav i toget!

* Den andre oppgava slike 8.mars-grupper bør ha, er å jobbe for at flest mulig slutter seg til toget. En viktig måte å gjøre dette på, er at 8.mars-komiteen tar initiativ til underskriftslistor eller støttekort, hvor folk undertegner på at de gir sin støtte til 8.mars-komiteens tog, og støtter arrangementet økonomisk. Dette er en måte å organisere også alle dem som ikke vil eller kan delta aktivt i noen gruppe.

Gruppene bør bruke disse listene på sine steder for å mobilisere flest mulig til togene, samtidig som det er en måte å knytte kontakt med folk på, også utafor gruppene igjen.

Dessuten bør gruppene spre propagandaen for 8.mars-toget, for hele grunnlaget og for de lokale parolene de sjøl har reist.

Den enkleste måten å danne slike grupper på, er å kontakte folk og spørre om de støtter 8.mars-parolene, og om de kunne tenke seg å diskutere og lage de lokale parolene og å mobilisere til toget.

I Oslo gikk f.eks. jenter fra 8.mars-komiteen ut på en skole hvor de ikke hadde noen

kontakter fra før, og spurte jentene i skolegården hva de syntes om 8.mars-parolene. Jentene mente stort sett at det var bra og rettferdige krav. Klart de var for at de fikk en jobb når de var ferdig med skolen, klart de var for sjelbestemt abort, klart de var mot

Hva har vært problemer i fronten til nå?

I forhold til 8.mars-grunnlaget er det særlig tre paroler fronten har stilt spørsmål ved: hvorfor velger vi ut Chile og ikke Spania f.eks., og er ikke kampen mot imperialismen og støtte til frigjøringsbevegelsene vanskelige paroler.

Etter kuppet i Chile 11. september 1973 har det chilenske folket levd under et fascistisk regime. Fascisme betyr nådeløs undertrykking og åpen terror mot folket. Vi opplevde sjøl å leve under fascismen under andre verdenskrig, og veit hva det betyr. Nå lever folket i Chile under et regime som myrder og torturerer sine motstandere. Men det chilenske folket har ikke latt seg kue, motstanden mot terrorregimet organiseres nå "under jorda", og kampen vokser. Det norske folket har reagert med avsky mot kuppet i Chile, og det chilenske folkets kamp har møtt brei støtte og solidaritet her i landet.

Over alt hvor fascismen stikker hestehoven fram, må folket kjempe for å knuse den. Over alt hvor folk kjemper mot fascismen, skal de få vår støtte.

8. mars skal vi vise omfanget av støtten til det chilenske folkets kamp. Vi mener det er grunnlag for en kraftig oppslutning bak denne parola.

Hvem er det som ikke støtter denne kampen? Tror vi at noen ikke vil slutte opp om 8.mars-toget fordi en av hovedparolene støtter Chiles folk? Hvem i all verden er i så fall det? Da skal de sannelig ikke få gjemme seg unna, men stå åpent fram og si at de ikke vil delta fordi de ikke støtter Chiles folks kamp mot fascismen, så folk her i landet kan få greie på hvem det måtte være!

Kvinnefronten har hele tiden vist sin støtte til motstandskampen i Chile. Vi skal fortsatt jobbe for at denne kampen vinner enda større støtte her i landet.

Hvorfor tror noen at parolene mot imperialismen og for støtte til frigjøringsbevegelsene er så vanskelige? Imperialismen undertrykker folk i hele verden. Vi ser det i Palestina, Azania (Sør-Afrika), Tsjekkoslovakia. Folkene i den tredje verden står fremst i kampen mot imperialismen. Denne kampen har fått helhjerta støtte fra folk i Norge, ~~det~~ så vi ikke minst

imperialisme og støtta folket i Chile. De ville gjerne vite mer om 8.mars-demonstrasjonen, og de mente en masse sjøl om hvordan det var å være tenåringsjente i dag! Oslo-komiteen fikk sju navn og adresser på jenter som ville være med i 8.mars-jobbinga videre.

under frigjøringskrigen i Vietnam. Få demonstrasjoner her i landet har hatt så stor oppslutning som solidaritetsdemonstrasjonene for Vietnam.

Må vi kjenne til alle frigjøringsbevegelser i verden, og lese masse om dem før vi kan støtte denne parola? Hvem stiller slike betingelser? Det er nettopp de krefter som vil gjøre kampen mot imperialismen til noe kvinner ikke har greie på, og slett ikke må uttale seg om!

At vi støtter frigjøringsbevegelsene, betyr at vi støtter de bevegelser folket i de undertrykte land og nasjoner organiserer for å frigjøre landet sitt. Så enkel er den parola. Det er det vår soleklare rett å mene noe om! Og vi veit at kvinner og menn i landet vårt mener noe om dette, at mange vil kunne bli mobilisert til toget 8. mars nettopp på disse parolene! Har ikke kvinner deltatt i anti-imperialistisk arbeid? Har ikke kvinner demonstrert i tusenvis mot imperialismen her i landet?

HVA KAN DU GJØRE FRAM MOT 8. MARS?

Vi i Kvinnefronten har en politikk for 8. mars 1977. Denne politikken er det vi nå har skrevet om i dette oppropet, om parolegrunnlaget for 8. mars og om organiseringa av arbeidet. Med dette oppropet har vi villet nå ut til alle medlemmene i fronten. Med dette parolegrunnlaget og dette opplegget for organiseringa av arbeidet, mener vi at alle medlemmer av Kvinnefronten skulle kunne ta initiativer i forberedelsene til 8. mars. Det er ingen grunn til å bli sittende og vente på å bli kontaktet, eller å tro at fordi du er aleine eller dere er få på ditt sted så kan du ikke få til noe.

Vi har skrevet hva vi mener 8. mars betyr for Kvinnefronten og for kvinnekampen i Norge. Det stiller krav til alle medlemmer av fronten vår. Vi er flere tusen medlemmer, som alle kan bli drivkrefter i arbeidet fram mot enda mye større 8.mars-tog enn tidligere - og på mange flere steder i landet!

Hilsen
Landsarbeidsutvalget i Kvinnefronten i Norge

RETURADRESSE: URANIENBØRGVEIEN 11
KVINNEFRONTEN I NORGE OSLO3

MASSEKORSBÅND